

HAJAMUISTELMIA PURNUJÄRVEN MAJAN ALKUVUOSISTA

1960-luvun loppupuolella hiihdosta ja liikunnasta kiinnostuneet Hankkijan sivukonttorien johtajat alkoivat kokoontua seuraamaan Rukan kisoja. Aloitteen tekijä oli innokas hiihtomies, Oulun konttorin johtaja Esko Heikkilä. Asuttiin osuuskaupan hotelli Koillispohjassa, josta ajettiin Rukalle seuraamaan kisoja ja hiihtelemään mahtavilla laduilla.

Tällaisella matkalla syntyi ajatus hankkia Kuusamosta tukikohta, jota voitaisiin käyttää kesällä, syksyllä ja talvella liikuntaan. Perustettiin epävirallinen yhtiö "Rukan klaani". Se ryhtyi suunnittelemaan kohteen käyttöä, rahoitusta ja kustannusten jakoa yms. asiaankuuluvia seikkoja.

Alkuperäiseen klaaniin kuuluivat Heikkilä, Kutinlahti, Saloheimo, Vehkaoja, Metsäkonkola, Ääriä ja Jorma Järvi sekä hieman myöhemmin Ouluun siirtynyt Veikko Karvonen.

Heikkilä sai Oulun osuuspankin toimitusjohtaja Matti Latolalta vihjeen mm. tästä kohteesta ja neuvotteli kauppaehdot myyjän kanssa. Sovittiin: "Ostetaan Purnujärven maja". Järvi ehdotti kuitenkin, että Hankkija ostaa majan ja toimitti Heikkilälle valtakirjan, jolla kauppa tehtiin, ja majasta tuli johtokunnan maja. Pienipalkkaisia konttorinjohtajia raha-asia helpotti, mutta kyllä enemmän harmitti tämä ratkaisu!

Sovittiin kyllä epävirallisesti, että johtokunnan käytön ulkopuolella klaanin jäsenillä olisi jonkinlainen etukäyttöoikeus majaan. Sitä ei kuitenkaan käytetty yksityisesti, vaan isännöimällä asiakkaiden hiihtoretkiä. "Etuoikeudella" oli kuitenkin majaa kehitettäessä melkoinen merkitys, kuten tässä myöhemmin nähdään.

Maja oli kesäkäyttöön tehty, ja sen lisäksi kauniilla niemellä oli pieni sauna ja puuvaja-käymälärakennus. Tämän rantasaunan perustukset ovat jäljellä rannalla oleskelutasona.

Alue oli kokonaisuudessaan n. 5 ha, josta tosin suurin osa oli paljaaksi hakattua vaaran rinnettä. Tieoikeus oli vaaran yli erittäin vaikeakulkuisessa maastossa, ja niinpä majalle liikennöitiin hiihtäen maantieltä järven jäälle ja varusteet kuljetettiin pulkalla vetäen.

Lämmitys tapahtui öljykamiinalla ja valaistus ja keitto nestekaasulla.

Johtokunnan pienen määrärahan turvin maja vuorattiin ja paneloitiin sisältä, ja kahdelle seinälle tehtiin kerrossängyt. Näin saatiin kaikkiaan 8 makuusijaa. Samassa yhteydessä tehtiin keittiöön astiakaappi ja pesupöytä. Kaivoa ei ollut, vaan kaikki vesi otettiin Purnujärvestä. – "Kyllä tämä korsuolosuhteet voittaa", todettiin yksissä tuumin.

Ensimmäisenä talkootyönä tehtiin kesällä hakkuualueen kantojen katkominen. Hakkuussa jääneistä pitkistä kannoista saatiin jokaisesta 1 tai 2 pölkkyä polttopuiksi saunaan ja takkaan. Pölkyt vedettiin ahkiolla alamäkeen puuvajaan. Niistä riitti polttopuita useaksi vuodeksi.

Sähkö oli seuraava tavoite. Asiaa ryhtyi hoitamaan Vehkaoja, joka oli koulutukseltaan sähköinsinööri. Hän toi suurimman osan tarvikkeista Seinäjoelta. Ne olivat työmailta palautunutta ylijäämatarviketta. Paikallisen yhtiön miehet kuulemma ihmettelivät, miksi Suomen suurimman sähköliikkeen linjaan asennetaan käytetty tolppamuuntaja. Vetivät kuitenkin linjan majan seinään ja Vehkaoja suoritti ammattimiehenä sisätyöt.

Tämä sähkö paransi ratkaisevasti majan käyttöä. Saatiin kunnollinen lämmitys, valaistus ja keittiöön sähköhella ja kahvinkeitin.

Alkuperäinen tieoikeus harjun yli olisi ollut vaikea rakennettava ja niin Oulun uusi johtaja Karvonen, joka oli entinen Kuusamon Ok:n toimitusjohtaja, tarttui asiaan. Lyhin mahdollinen tiesuunta kulki naapuritontin läpi. Tontin omistaja Sähköliike Hekkala ei alkuun ollut halukas myymään tieoikeutta, mutta Karvosen tarmokkaan toiminnan ansiosta lopulta suostui, ja niin pääsi lähitöllä metsäautoteitä urakoinut Veikko Iso-Poussu rakentamaan tien, jota sitten myöhemmin on paranneltu. Tämä parannus oli ratkaiseva majan käytölle.

Vielä oli jäljellä saunan korjaaminen. Harkinnan jälkeen tuli päätökseksi uuden saunan rakentaminen. Hankkijan johtokunta myönsi 10.000 mk:n määrärahan. Tällä summalla ei Karvonen pysynyt saunaa rakennuttamaan, mutta erilaisin "järjestelyin" saatiin uusi rakennus niemen nokkaan. Se sisälsi saunan, pesuhuoneen ja varusteiden kuivaushuoneen. Tämä sauna on myöhemmin purettu. Vanha sauna korjattiin majoitustiloiksi.

Kuten edellisestä selviää, tehtiin Purnujärvellä ajan ja osuustoimintahengen mukaisesti paljon talkootöitä ja selvittiin pienin kustannuksin.

Myöhempi uudisrakentaminen ylös vaaran rinteelle tehtiin jo eri periaatteella ja siitä ei muistiini ole jäänyt yksityiskohtia. Suunnitelman teki arkkitehti André Schutz. Rakennuttamisen ja siihen liittyvät toimenpiteet suoritti Hankkijan pääkonttorin rakennusosasto.

Alkuaikojen virallisia asiakirjoja voisi varmaan saada tilaamalla asianomaisista virastoista, jos on tarpeellista.

Purnujärjen majan käyttö oli fyysisen kunnon ylläpitäjän hankkijalaisille merkittävä. Vähintään samanarvoisia olivat ne monet arkipäivän liiketoimintaan liittyvät ideat ja asiat, jotka hiihtojen, vaellusten ja takkatuli-iltojen aikana putkahtivat esiin. Niitä myös menestyksellä toteutettiin!